

serp serat qd tam pntando per qd dicit ibi ap
te dicit qd de quocumq petino t hac urta cõstr
tuto nõ est deligendõ in pntas p ipõ ozandõ
qm nõ impudent orat de qd nõ deparat qd
enõ est dice genus pccõ de qd homo pã pccõ
tionẽ nullo possit modo pntam conser. Ad
inqm est aliud hoc dice qd in modo hoitem
docere ut deparat et qd de qd nõ deparat
inqmuras mea qm ut in la mæal. Quid
audeat ut dicat modõ hie malice mo
dum excedẽ miserie dicit. Dicit p salmista
de domno q copiosa apm em redemptio.
S; quom qd copiosa car si es pã genus qd
inqm maliquo dõstõ. Et si mẽ nõe nõe
uxta quosdam inuenit ad quõ illis ad dñm
conũit. nõst in lam ferat qd. Rem
in lense et conũit ad dñm. S; si nes reere
fõme fatius eẽ hũit face õmca illa n
va de pã inrelligere qd sua pccõre ab hie
ad deparationẽ triase. S; si e t magni
mõ magim hugonẽ loquũt de hie theolo
gi suam p gere qm ab qm pccõ m lœdie
pudere in deparationẽ pntatõre. S; si p
eam breuit pntamũ nõe ipccõs tenore
et explanandaz conũitõre dñm. S; dñm
euangẽstiam mathin audio ante dñm.
Dñe pccõ et blasphemia remittit hominib;
qẽ blasphemie nõ remittit. S; teny dicit
ubũ nõst sũm hominũ re urte n qui aut
dicit nõst spm scõ nõ remittit in epi hoc
falo neq in fũdõ. Prius qd alioz remittam
pont; postea ex pntanda accipit. nõe remissio
nõstõ ex pntõ remissio nõe. S; si remissio blas
phemie nõ remittit. eo qd hoc nũ na lã
habet excculatõis nichil mēer rege ex
tulatõre remissiois. S; si hoc dicit
hoc nõ adũngit de que dicit in qũ
plato Quicũq; inquit dicit quõd spm
scõ nõ remittit ei neq; scõ nõst nõe remissio.
Ad hie dicitur sũm quõd remissio nõe
spm scõ blasphemantẽ remittit.

nõ addit. Nunq̃o dicitur sũm q̃ õmõs qui
qualecũq; ubũ contra spm scõ dicit i emũ
pibunt. Ad si abhorrent hoc dicit exponat
nobis qd dicit contra ubũ de spm scõ plato.
quia nõ remittit in hoc scõ uel i finitõ.
Jam si dicitur sũm hoc malũ omẽ expiabile
uxta aliqũ tam remissiois uideant ne re
dit possit de spm blasphemie. Aliud ẽ enim
pccõ eẽ expiabile atq; aliud uera hoc qd
accipit eẽ remissiois. Pccõ diaboli re
priabũ eẽ qd nullo remedio expurgari p̃st
lud anõ hominũ pccõ nõ in õgrate remissiois
dicit potẽ cu nulla pene relaxatio fit que in
pccõs aduãtũ similib; fieri contingit. Ecce
unã eandẽq; blasphemiam unũ facit ex coactõre
Alius ex aliqua deceptione. tãũt ex sola ma
liguitate. Ecce in trib; culpa quantũ ad actõ
nem p omnia similes in duob; tam accipit ali
quid remissiois qm habet aliqũ excculatõis.
Iudõ nulla accipit eũsmõdi remissiois qm
nullam habet excculatõem. Prãm ex hys pec
cat in parte sed in fũdõ tẽũt ille cu nõ re
mittit peccat i spm scõ. hoc e qd dñs dicit
scõm euangẽstia marci. Qui blasphemauit
in qẽ in spm scõ nõ habet remissiois i emũ.
Ad dicit remissio datur ut nõ datur scõm nu
tium respectũ accipientũ ut nõ accipien
tũ p eodẽm expe debet intelligi. Nam de dif
fractissima p eadem blasphemiam aliqũ remittit
tatur blasphemantib; in parte et fũdõ nichil
ũ blasphemantib; in spm scõ. Bene g dicit
de eo qui blasphemauit i spm scõ. p nõ hie
remissiois i emũ. Qm si penitet nichil ei
de plenitudine distictissime expiationis.
si nõ penitet nichil ei remittit de plenitudi
ne distictissime dampnationis. Qm merito
hoc fiat consequẽ adũngit cõ dicit. S; est
reul ereem delictũ. qd dicit idẽ ualeat si
apccõs dicit. Ideõ remissiois nõ hie nec
habe debet quia nõ est reus eũsmõdi delicti
cu debeat aliqũ remittit. S; est reus delicti omi

